

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.652/2021/4.

A felperes:

felperes, felperes címe.

A felperes képviselője:

Tran és Nemes Ügyvédi Iroda, cím1, ügyintéző: dr. Nemes B. András ügyvéd

Az alperesek:

I.r. alperes, alperesek címe. – I. rendű

II.r. alperes, alperesek címe. – II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, cím2, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd – az I. és II. rendű alperesek képviselőjében

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.21.147/2021/17.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az I. rendű alperest arra kötelezi, hogy

az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül a Napilap1 napilap évfolyam számának oldalán a dátum napján „cikk címe” címmel megjelent cikkel azonos helyen és betűszedéssel tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás:

A dátum napján „cikk címe” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes felperes, képviselő tízezer olyan egészségügyi maszkot osztott ki, amelyeket nem a számára küldtek országból.

Kötelezi továbbá az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül a Napilap1 napilap évfolyam számának oldalán a dátum2 napján „cikk címe2” címmel megjelent cikkel azonos helyen és betűszedéssel tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás:

A dátum2 napján cikk címe2” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes felperes, képviselő lapunk kérdésére egyszer azt állította, hogy a szállítmányt az ország ismerősei küldték „baráti segítségként”, máskor pedig azt, hogy a saját pénzén is vásárolt országból védőeszközöket.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 61.200 (hatvanegyezer-kétszáz) forint eljárási illetéket.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 10.800 (tízezer-nyolcszáz) forint eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg a Magyar Államnak 81.600 (nyolcvanegyezer-hatszáz) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül a Napilap1 című nyomtatott újságban az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé a dátum napján megjelent „cikk címe?” című cikk címe alatt a lead felett, a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül, a saját költségén:

„Helyreigazítás

A Napilap1 újság dátum napján megjelent számának oldalán közölt „cikk címe?” című cikkben valótlanul állítottuk, hogy „cikk címe?”.

Ezzel szemben a valóság az, hogy a saját maga által beszerzett termékszállítmány osztotta szét adományként az párt képviselő.

Valótlanul állítottuk ezen cikkünkben, hogy „felmerül a gyanú, hogy saját költségén kiosztott adományként tüntette fel a kerületi képviselője, felperes azt a tízezer maszkot, amelyek egy országból Budapestre érkező, hetvenezer darabos szállítmányból kerületet illették volna”.

Ezzel szemben a valóság az, hogy a kerületi képviselője felperes saját költségén szerezte be azt a tízezer maszkot, amelyek országból Budapestre érkeztek és amelyeket kiosztott. Azzal ellentétben, ahogy azt állítottuk, nem volt semmiféle hetvenezer darabos szállítmány, ami kerületet illette volna, felperes a saját maga által beszerzett termékeket bocsátotta kerület polgárainak rendelkezésére.

Valótlanul állítottuk ezen cikkben, hogy „felperes „segítségként felajánlott termékeként” említette az „első tízezer védőeszközt”, amelyet később mégis saját adományaként feltüntetve osztott ki csomagolásban a helyi lakosok között.” „eljuttatott termékek mellé helyezett cetlin is sajátjaként tüntette fel az adomány.”

Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes segítségként felajánlott termékeként említette az első tízezer védőeszközt, amelyet később saját adományaként ki is osztott csomagolásban a helyi lakosok között.”

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül a honlap1 honlapon a következő helyreigazító közleményt tegye közzé a dátum napján megjelent „cikk címe?” című cikk kapcsán a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül, saját költségén, olyan módon, hogy a helyreigazító közlemény az eredeti linken a cím alatt, a lead felett legyen elérhető legalább 30 napig, illetve addig, amíg az eredeti, kifogásolt cikk hozzáférhető, továbbá 5 napon belül a honlap1 kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelentesse meg a „Helyreigazítás: felperesről valótlanságokat

állítottunk” címet 24 óra időtartamra, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető.

„Helyreigazítás

A honlap1 honlapon dátum napján megjelent „cikk címe?” című cikkben valótlanul állítottuk, hogy „cikk címe?”.

Ezzel szemben a valóság az, hogy a saját maga által beszerzett termékszállítmány osztotta szét adományként az párt képviselő.

Valótlanul állítottuk ezen cikkünkben, hogy „felmerül a gyanú, hogy saját költségén kiosztott adományként tüntette fel a kerületi képviselője, felperes azt a tízezer maszkot, amelyek egy országból Budapestre érkező, hetvenezer darabos szállítmányból kerületet illették volna”.

Ezzel szemben a valóság az, hogy a kerületi képviselője felperes saját költségén szerezte be azt a tízezer maszkot, amelyek országból Budapestre érkeztek és amelyeket kiosztott. Azzal ellentétben, ahogy azt állítottuk, nem volt semmiféle hetvenezer darabos szállítmány, ami kerületet illette volna, felperes a saját maga által beszerzett termékeket bocsátotta kerület polgárainak rendelkezésére.

Valótlanul állítottuk ezen cikkben, hogy „felperes „segítségként felajánlott termékeként” említette az „első tízezer védőeszközt”, amelyet később mégis saját adományaként feltüntetve osztott ki csomagolásban a helyi lakosok között.”, „eljuttatott termékek mellé helyezett cetlin is sajátjaként tüntette fel az adományt.”

Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes segítségként felajánlott termékeként említette az első tízezer védőeszközt, amelyet később saját adományaként ki is osztott csomagolásban a helyi lakosok között.”

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül a Napilap1 című nyomtatott újságban az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé a dátum2 napján megjelent számának oldalán közölt „cikk címe2” című cikk kapcsán a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül, saját költségén:

„Helyreigazítás

A Napilap1 újság dátum2 napján megjelent számának oldalán közölt „cikk címe2” című cikkben valótlanul állítottuk, hogy „a politikus lapunk kérdésére egyszer azt állította, hogy a szállítmányt az ország ismerősei küldték „baráti segítségként”, máskor pedig azt, hogy a saját pénzén is vásárolt országból védőeszközöket”.

Ezzel szemben a valóság az, hogy a politikus lapunk kérdésére következetesen és ellentmondásmentesen válaszolta meg a országból érkezett védőeszközök eredetét és kiosztásuknak menetét.”

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül a honlap1 honlapon a következő helyreigazító közleményt tegye közzé a dátum2 napján megjelent „cikk címe2” című cikk kapcsán a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és

terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül, saját költségén, olyan módon, hogy a helyreigazító közlemény az eredeti linken a cím alatt, a lead felett legyen elérhető legalább 30 napig, illetve addig, amíg az eredeti, kifogásolt cikk hozzáférhető, továbbá 5 napon belül a honlap1 kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelentesse meg a „Helyreigazítás: felperesről valótlanságokat állítottunk” címet 24 óra időtartamra, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető.

„Helyreigazítás

A honlap1 honlapon dátum2 napján megjelent „cikk címe2” című cikkben valótlannul állítottuk, hogy a politikus lapunk kérdésére egyszer azt állította, hogy a szállítmányt az ország ismerősei küldték „baráti segítségként”, máskor pedig azt, hogy a saját pénzén is vásárolt országból védőeszközöket".

Ezzel szemben a valóság az, hogy a politikus lapunk kérdésére következetesen és ellentmondásmentesen válaszolta meg a országból érkezett védőeszközök eredetét és kiosztásuknak menetét."

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte a feleket saját perköltségük viselésére.

Megállapította, hogy a feljegyzett eljárási illeték 36.000 forint, melynek viselésére a felek egyenlő arányban kötelesek, azaz a felek 18.000-18.000 forint eljárási illetéket kötelesek megfizetni a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására a Magyar Állam javára.

[2] Ítéletének indokolásában hivatkozott az Smtv. 12. § (1) bekezdésére, a Pp. 495. § (1) bekezdésére, a 496. § (1) bekezdésére, valamint a Kúria PK 12. számú állásfoglalására.

[3] Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperesi kereset és a keresetet megelőző helyreigazítás iránti kérelem mindkét sajtótermék szerkesztőségével szemben hatályosan benyújtásra kerülte-e.

[4] Hangsúlyozta, hogy a honlap1 internetes sajtótermék, valamint a Napilap1 című napilap impresszuma szerint azok főszerkesztői, valamint a főszerkesztő-helyettesei megegyeznek, szerkesztőségi címként pedig azonos adatok kerültek feltüntetésre. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes a pert megelőző helyreigazítás iránti eljárásban és a per során is helyesen jelölte meg címzettként és alperesként az I. rendű alperest, a Napilap1 Szerkesztőségét. A két sajtószerv szerkesztősége ugyanis egyetlen szerv.

[5] Az ingatlanvégrehajtással kapcsolatos sérelmezett közlések körében hangsúlyozta, hogy hivatalos tudomása van a Fővárosi Törvényszék ügyszám számú végzésének tartalmáról. A határozat gyakorlatilag teljesen azonos módon fogalmazza meg a cikkben is szereplő gondolatokat, miszerint a felperes igénye fedezetelvonó jellegűnek minősíthető, de legalábbis ennek erős gyanúja vethető fel, hiszen az ingatlan végrehajtás alatt áll, egy harmadik személy kielégítése forog kockán arra az esetre, ha a felperes igénye is megelőző igényként kielégítést nyer a végrehajtás tárgyából.

[6] A cikk azon megfogalmazása, miszerint a felperes „...éppen akkor próbálja a 12 millió forintos jelzáloghitelt bejegyeztetni egy állítólagos kölcsönre hivatkozva a volt alpolgármester házára, amikor kiderült, hogy az bűnös és fizetnie kell”, pontosan azt a tartalmat közvetíti az olvasók számára tömören és érthetően, mint amit a Fővárosi Törvényszék jogerős végzésének indokolása is megfogalmaz. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes nem ért egyet ezen végzésben kifejtettekkel, attól eltérő álláspontra helyezkedik, nem eredményezheti azt, hogy a végzés tartalmáról tudósító újságíró a végzéshez képest eltérő magyarázattal szolgáljon az olvasók számára. Azzal, hogy az I. rendű alperes a Fővárosi Törvényszék döntését tárta a nyilvánosság elé, eleget tett a PK 14. számú állásfoglalás I. pontjában meghatározott bírói gyakorlatnak. Megjegyezte, hogy az ingatlannal kapcsolatos végrehajtás közéleti ügynek minősül, ezért e körben a felperes tűrési kötelezettsége fokozottabb.

[7] A maszk adománnyal kapcsolatos közlések vonatkozásában kiemelte, hogy az alperesi újságíró megkeresésére ellentmondásmentes, kimerítő választ adott a felperes, melyből az újságíró nem juthatott arra a következtetésre, hogy ellentmondásos választ adott volna. A kerületi párt közösségi-oldalán megjelent bejegyzéssel kapcsolatos közlés körében elutasította a keresetet, mert a helyreigazítás azt sérelmezte, ahogyan azt az I. rendű alperes a cikkben szerepeltette. Az, hogy az újságíró különösnek tekintette a bejegyzést, véleménynyilvánításnak minősül.

[8] „A szállítmány vonatkozásában a felperes saját szerzeményként tüntetett fel termékeket, jól lehet ahhoz a felperesnek nem volt köze” közlés vonatkozásában az alperesek a perben nem bizonyították, hogy lett volna olyan hetvenezer maszk, mely országból Budapestre érkezett és kerület Önkormányzatát illette volna. Ehhez képest a felperes tanúvallomással is bizonyította, hogy Országi kapcsolatai révén tízezer maszkot szerzett be adományként. E körben nem volt annak jelentősége, hogy a felperes fizetett-e a termékekért bármekkora összeget is, hanem annak, hogy a kerületi lakóknak kellett-e érte fizetniük. A felperes által csatolt bizonyítékok egyértelműen cáfolták a cikkben írtakat, miszerint a felperes csupán magának kívánta tulajdonítani a termékek ingyenes kiosztását, lévén ahhoz semmi köze sem volt.

[9] A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes, valamint az alperesek is fellebbezést terjesztettek elő.

[11] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetének a végrehajtási eljárással, valamint a lemondásával kapcsolatosan sérelmezett közlések helyreigazítását, továbbá a Napilap1 napilapban dátum napján megjelent cikkel kapcsolatos helyreigazító közlemény vonatkozásában megállapított helyreigazítási mód megváltoztatását kérte.

[12] Hangsúlyozta, hogy az alperesek ellenkérelmükben csak a dátum napján megjelent „cikk címe?” című cikk tekintetében előterjesztett kereseti kérelmekre nyilatkoztak, az nem tartalmazott védekezést a dátum2 napján megjelent „cikk címe2” című cikk tekintetében előterjesztett kereseti kérelmek vonatkozásában. Ezen keresetet így nem vitatottnak kellett volna tekintenie az elsőfokú bíróságnak és helyt kellett volna adnia annak.

[13] Az elsőfokú bíróság által hivatkozott végzés nem alapozta meg az I. rendű alperes által tett állításokat, az az említett kölcsönszerződés vonatkozásában nem állapította meg annak valótlan, fedezetelvonó voltát. A kölcsönszerződés fiktív voltának megállapítása tárgyában sem büntető, sem polgári peres eljárás nincs folyamatban. Azt sem mondta ki a Fővárosi Törvényszék, hogy jogellenesen próbált bekapcsolódni a végrehajtási eljárásba. A végzés egy előzetes eljárásban született, melynek lényege a gyorsaság, ezért cserébe viszont elégséges bizonyos körülmények valószínűsítése. Ennek megfelelően az eljárás során részletes bizonyítás nem került lefolytatásra, mindezek ellenére az I. rendű alperes által közölt cikkben egyértelmű, a bíróság által kétségtelenül megállapított tényként szerepelnek olyan állítások, melyeket legfeljebb valószínűként jelölt meg a végzést meghozó Fővárosi Törvényszék. Az alperesi állítások azt közvetítik, hogy a bíróság véglegesen döntött ezekben a kérdésekben és ennek alapján kétségtelen tényként rögzíthető, hogy jogellenes, etikátlan magatartást tanúsított. A PK 14. számú állásfoglalás is csak abban az esetben biztosít mentességet a közléseknek, amennyiben azok hűen tükrözik a hatósági tájékoztatást. Jelen esetben nem erről volt szó, a sérelmezett írás egy, a tárgyban csak áttételesen releváns bírói döntésre hivatkozva tett kategorikus, személyére vonatkozó hátrányos tényállításokat.

[14] Az alperesek a fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes utasítását kérték. A felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés b), c) és d) pontjaira alapították.

[15] Az I. rendű alperes a honlap1 portálon megjelent cikkek miatt közzétételre nem kötelezhető, a honlap1 szerkesztősége perben nem állt, ezért e körben a kereset elutasításának van helye.

[16] A felperes által kért helyreigazító közlemények és az elsőfokú bíróság által megállapított helyreigazító közlemények mindegyike zavaros, nem állapítható meg belőlük konkrétan, hogy mi a vitatott tényállítás és azzal szemben mi a valóság.

[17] A „cikk címe?” közlés vonatkozásában az elsőfokú eljárás során fotóval igazolták, hogy felperes az általa szétosztott termékek mellé cetlit helyezett el, amelyen az állt, hogy „engedje meg, hogy a borítékban található termékek segítségével hozzájáruljak az Önök és szeretteik biztonságához és egészségéhez.”. Ezt támasztotta alá az párt közösségi-oldalán is közzétett bejegyzés, miszerint a felperes saját költségén 10.000 darab beborítékolt termékkel kívánta segíteni a körzetében élőket. Mindezek alapján megállapítható, hogy valós az a közlés, hogy saját költségén szerzett, saját adományként tüntette fel a termékszállítmány a felperes.

[18] A „Felmerül a gyanú, hogy saját költségén kiosztott adományként tüntette fel képviselője felperes azt a 10.000 maszkot, amelyek egy országból Budapestre érkező 70.000 darabos szállítmányból kerületet illették volna meg.” közlés vonatkozásában a felperes maga csatolta az termékek dobozairól készült felvételt, amelyből megállapítható, hogy a termékek címezte a kerületi önkormányzat volt és a felperes csak kapcsolattartóként került megjelölésre. A tanú pedig elmondta, hogy a felperes a termékekért nem fizetett, a szállítás költségét pedig a Magyar Állam viselte. A felperes segítségként felajánlott termékeként említette az első 10.000 védőeszközt, amelyet később mégis saját adományaként feltüntetve osztott ki csomagolásban.

[19] A „politikus lapunk kérdésére egyszer azt állította, hogy a szállítmányt az ország ismerősei küldték baráti segítségként, máskor pedig azt, hogy saját pénzen is vásárolt országból védőeszközöket.” közlés nem tartalmaz valótlanyságot, a perben csatolt levelezésből ez a megállapítás egyértelműen levonható.

[20] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy a másodfokú bíróság csak az általa előterjesztett fellebbezés alapján változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét.

[21] Hangsúlyozta, hogy a I.r. alperes azonos a honlap1 Szerkesztőségével, ezt egyértelműen igazolja, hogy a szerkesztőség minden, az impresszumban feltüntetett vezetője egyezik. A Napilap1 print változatában és a honlap1 weboldalon teljesen azonos elérhetőségek vannak feltüntetve, azonos a székhely is.

[22] Az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt helyreigazítások megfelelnek a törvényi követelményeknek. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a sérelmezett írásokból egyértelműen kitűnik, miszerint személyét azzal vádolják, hogy más által beszerzett termékeket sajátjaként tüntetett fel és osztotta szét. A bizonyítékok alátámasztják, miszerint több termékszállítmány szerzett be, ezek egy részét saját pénzen, egy részét pedig, a

közbemjárása nyomán, adományként. A több eltérő forrásból beszerzett maszkra tekintettel adódott az a helyzet, hogy egy részére, mint saját pénzéből vettre, egy részére pedig csak, mint saját szerzeményre hivatkozott. A termékek csomagolásáról készült fotó és az adományozásról szóló okirat is igazolta, hogy a termékszállítmány neki és rajta keresztül a kerület polgárainak szánták.

[23] A levelezés vonatkozásában az alperesi közlés valótlanyságot tartalmazott, ugyanis a teljes szöveg tartalmát nézve egyértelműen azt a látszatot keltette, mintha önellentmondásba keveredett volna, holott a csatolt e-mail alapján egyértelmű, hogy a megkeresésre valós, koherens választ adott.

[24] A felperes, valamint az alperesek fellebbezése részben megalapozott.

[25] A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta a felülbírálati jogkörét. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a Napilap1 napilap dátum napján megjelent számában közzétett írás vonatkozásban a kerületi párt közösségi oldalán közzétett közleménnyel kapcsolatos kereseti kérelmet elutasító rendelkezését, mivel a fellebbezések ezen rendelkezést nem érintették.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[27] A másodfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a Napilap1 napilap, valamint a honlap1 sajtótermékek szerkesztősége azonos-e, és az valóban megegyezik-e az I. rendű alperessel.

[28] Az Smtv. 1. § 6. pontja a sajtótermékként felsorolja a napilap és más időszakos lap egyes számait, az internetes újságot és a hírportált. A Napilap1 napilap, valamint a honlap1 internetes újság két önálló sajtóterméknek minősül, függetlenül attól, hogy azok kiadója azonos jogi személy, továbbá attól is, hogy az impresszumukban feltüntetett adatok azonosságot mutatnak. Ezen önálló sajtóterméki minőséget támasztja alá a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 46. §-a szerinti nyilvántartás, amely bárki által megismerhető és ahol a két érintett sajtótermék önállóan szerepel.

[29] A sajtóterméki minőség egyik elengedhetetlen feltétele az Smtv. 1. § 6. pontja alapján, hogy annak tartalmáért valamely személy szerkesztői felelősséget visel, amely a médiatartalom kiválasztása és összeállítása során megvalósuló tényleges ellenőrzésért való felelősséget jelenti. Ez a tevékenység tehát a megjelenített tartalom megválasztására, összeállítására irányul. Az Smtv.-ben meghatározott fogalomrendszer alapján valamennyi sajtótermék esetében a saját szerkesztősége hozza meg a szerkesztői döntéseket, ez pedig azon következménnyel bír, miszerint minden egyes sajtótermék egyéni szerkesztőséggel rendelkezik. Többek között ezen egyedi jelleg elismerése biztosítja az Smtv.-ben és a Pp.-ben szabályozott sajtó-helyreigazítás eljárás rendjének egyértelműségét, a helyreigazítás iránti igény kötelezettjének a kétségtelen megállapíthatóságát. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a szerkesztőségek Smtv. szerinti elkülönültségét nem befolyásolja az, hogy esetlegesen a szerkesztőségek címei, vagy az azoknál dolgozó személyi kör egyező.

[30] A felperes a keresetlevélben alperesként a napilap, a I.r. alperest jelölte meg, mint sajtószervert, ezért e perben kizárólag az ezen alperes által szerkesztett Napilap1 napilapban megjelent cikkek vonatkozásában kérhette a helyreigazító közlemény közzétételét. Az alperes a honlap1 internetes újságnak nem a szerkesztősége, így nem is kötelezhető az ott megjelenő tartalom összeállítása során helyreigazítás megjelenítésére, ezért e körben a Fővárosi Ítéltábla a keresetet elutasította.

[31] Ezt követően a másodfokú bíróság a Napilap1 napilapban megjelent írások közzései tekintetében előterjesztett kereseteket vizsgálta a fellebbezések alapján.

[32] E körben a Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen rögzíti, hogy a Napilap1 napilapban dátum napján megjelent írás címe helyesen ez volt: cikk címe3”. A nyomtatott sajtótermékekben dátum2 napján megjelent cikk címe pedig ténylegesen így szólt: „cikk címe4”. A fentiek ellenére az elsőfokú bíróság az ítéletének rendelkező részében a napilapot érintő helyreigazítások esetén nem az abban megjelent írások, hanem az ugyanezen a napokon a honlap1 internetes sajtótermékben megjelent cikkek címeit tüntette fel, és hasonlóan járt el az indokolásnál is.

[33] A felperes azon hivatkozása, miszerint az alperesek ellenkérelme nem terjedt ki a dátum2 napján megjelent cikk sérelmezett közzéseire, nem volt megalapozott. Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték, azt teljes mértékben vitatták. A Napilap1 napilapban megjelent kettő írás sérelmezett részei tartalmi hasonlóságot mutatnak, így az első cikk vonatkozásban részletesen kifejtett védekezést a második írás esetén is figyelembe kell venni. A Fővárosi Ítéltábla azonban szükségesnek tartja megjegyezni, hogy amennyiben az ellenkérelem hiányos, vagy ellentmondó, a Pp. 237. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak az anyagi pervezetés körében közre kell hatnia, hogy a fél a perfelvételi nyilatkozatát teljeskörűen előadja, illetve annak hibáit kijavítsa.

[34] Az elsőfokú bíróság által a Napilap1 napilapban dátum napján megjelent írás vonatkozásában megállapított helyreigazító közlemény harmadikként feltüntetett valótlan állítása, miszerint „felperes „segítségként felajánlott termékeként” említette az „első tízezer védőeszközt”, amelyet később mégis saját adományként feltüntetve osztott ki borítékban a helyi lakosok között”. „eljuttatott termékek mellé helyezett cetlin is sajátjaként tüntette fel az adomány” közlések nem szerepeltek az I. rendű alperes által szerkesztett Napilap1 napilap írásában, így e körben a kereset elutasításának volt helye.

[35] A termékek felhasználásával kapcsolatosan sérelmezett közlések vizsgálata körében értékelni volt szükséges azt, miszerint az adományozásról szóló hivatalos nyilatkozat (7/F/5.) szerint Hivatalal 10.000 darab sebészeti terméket adományozott választókerület önkormányzati képviselőjének. A nyilatkozat szerint az termékeket a felperesnek küldték, hogy azokat a „választókerület állampolgárai és dolgozói között szétossza, és így segítséget nyújtunk felperesnek a COVID-19 terjedésének megakadályozásában és ellenőrzésében a választókerületében.” A termékeket tartalmazó szállítódobozon a csatolt fényképfelvétel (7/F/6.) szerint az szerepelt angol nyelven, hogy adomány, a címzett Önkormányzata, felperes cím4, a kapcsolattartó személy felperes. Tehát magán a termékeket tartalmazó szállító dobozon is a felperes nem csupán kapcsolattartóként, hanem címzettként is feltüntetésre került. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az alperesek által csatolt szállítólevél (7/A/1.) már Magyarországon – tehát nem az ország adományozó által – került kiállításra, de annak a vevő, valamint a szállítás címénél megjelölt adatai (mindkettő felperes lakcíme) alapján is egyértelmű, hogy a szállítmányhoz felperesnek köze volt.

[36] A fenti bizonyítékok alapján megállapítható, hogy az ország fél által adományozott tízezer darab sebészeti arcmaszka a felperes számára került megküldésre abból a célból, hogy azokat a választókerületének lakosaihoz juttassa el. A választókerületének lakóinak szánt Országi adomány címzettje tehát a felperes volt, az adományozó által meghatározott feladata volt a termékek szétosztása. A felperesnek az adományozó rendelkezése alapján ezen termékek beszerzéséhez és átvételéhez köze volt, ekként nem más számára címzett termékeket osztott ki sajátjaként.

[37] A dátum napján megjelent sérelmezett írás címe, miszerint „cikk címe”, továbbá azon része, hogy „Miközben máig nem érkezett meg a kerületi Önkormányzathoz egy darabos szállítmány, amelyet egy helyi párt-oldali képviselő címére állítottak ki, addig felperes saját adományként osztott ki ugyanennyi védőeszközt”, a PK 12. számú állásfoglalás alapján azt közvetítik az átlagolvasó felé, hogy a felperes olyan termékeket használt fel a kiosztás során, melynek a beszerzéséhez köze nem volt, melyek címzettje nem ő volt.

[38] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a PK 15. számú állásfoglalás I. pontja alapján a kérelem és az ellenkérelem alapján a bíróság a maga fogalmazza meg a helyreigazító közleményt. Habár a felperes által előterjesztett kereseti kérelem szó szerint nem tartalmazza ezen közlést, az általa sérelmezett közlések, valamint a valóként feltüntetni kérték alapján az állapítható meg, hogy a felperes ténylegesen – többek között – az I. rendű

alperesi írás ezen állítását is sérelmezte. Ezen állítás azonban a fentiek szerint nem valós, ezért e körben helyreigazításra kötelezte a másodfokú bíróság az I. rendű alperest.

[39] A felperesnek ezen írásra vonatkozó további helyreigazítás iránti kérelmét a Fővárosi Ítéltábla elutasította, ugyanis a bizonyítékok alapján megállapítható, hogy az adományként érkezett tízezer maszkért a felperes nem fizetett, így az nem való tény, miszerint azokat saját költségén szerezte be.

[40] A dátum2 napján a Napilap1 napilapban „cikk címe4” címmel megjelent írás tekintetében a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá:

[41] A „lemondatnák” szó köznapi értelemben azt a jelentést tartalmaz, miszerint egy személy visszalépését, visszahívását szorgalmazza valamely tisztségéből. Az I. rendű alperesi írás ismerteti, hogy mely szervezet kívánja azt, hogy a felperest fosszák meg a mandátumától, továbbá mely személy szólította fel lemondásra, sőt maga a felperes is azt kéri való tényként közzétenni, miszerint őt „lemondásra szólították fel”. Ezen való tények alapján a sérelmezett közlés valós, így helyreigazításra az I. rendű alperes nem köteles.

[42] A „...hónapok óta hátráltatja a 2004-es cím3 ingatlanmutyi elszámolását...” közlés egy ténybeli alappal bíró véleménynyilvánítás, ezért helyreigazításnak nincs helye. A ténybeli alapot az képezi, hogy a felperes által is elismerten egy kölcsönszerződésre hivatkozva kívánt egy olyan végrehajtási eljárásba bekapcsolódni, amely végrehajtás kérője az önkormányzat és amelynek alapját a cikkben a „...2004-es cím3 ingatlanmutyi...”-nak nevezett ügylet képezi. A bekapcsolódás iránti igény bejelentése pedig értelemszerűen időben elhúzza a végrehajtási eljárást, ezenfelül a végrehajtást kérő követelésének kielégítési alapját, és így valójában a megtérülés esélyét is csökkentheti.

[43] Az „...egy állítólagos kölcsönre hivatkozva próbált 12 millió forintos jelzáloghitelt bejegyeztetni személy1, egykori alpolgármester házára, ezzel pedig azt igyekezett megakadályozni, hogy az önkormányzat bírósági döntés alapján értékesítse az ingatlant, amellyel a 2004-es cím3 ingatlanmutyi ügyében keletkezett 123 millió forintos kárt enyhítenék...” közlés vonatkozásban a Fővárosi Ítéltábla visszautal az előző pontnál kifejtettekre. A sérelmezett írás tartalmazta azon ténybeli alapot, amely alapján az írás szerzője a következtetését levonta.

[44] A „A politikus lapunk kérdésére egyszer azt állította, hogy a szállítmányt az ország ismerősei küldték „baráti segítségként”, máskor pedig azt, hogy a saját pénzén is vásárolt országból védőeszközöket.” közlés valótlanágának bizonyítására a felperes csatolta az elektronikus levelezést (7/F/4), amit a cikk szerzőjével folytatott. A felperesi válasz egyértelműen különbséget tesz a termékek között a szerint, hogy azok egy része adományként került hozzá, míg a másik részét vásárolta. A válaszelevél tartalma alapján logikai úton nem

vonható le olyan következtetés, amely szerint a felperes ugyanazon termékek eredetére vonatkozóan – ezen levelében – ellentmondásosan nyilatkozott volna. A Fővárosi Ítéltábla ezen valótlan közlés vonatkozásban is indokoltnak tartotta a helyreigazítást, a közlemény tartalmát azonban a PK. 15. számú állásfoglalás alapján maga határozta meg. A másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak semmilyen formában sem a való tények feltüntetését, mert a valótlan tény állításáról tájékoztató helyreigazító közlemény önmagában is elegendő a valóság a megismeréséhez.

[45] A helyreigazító közlemények közzétételének a módját a másodfokú bíróság az Smtv. 12. § (2) bekezdése szerint, a nyomtatott sajtótermékek sajátosságaira tekintettel határozta meg.

[46] A felperes fellebbezése kizárólag ez egyik helyreigazító közlemény közzétételi módjának megváltoztatása tekintetében, míg az alperesek fellebbezése nagyobb részben vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság határozata folytán az elsőfokú bíróság döntésétől eltérően, a pernyertességi-pervesztességi arány a felperesre nézve terheesebben 15-85%-ra változott. A jogi képviselővel eljáró alperesek azonban perköltséget nem számítottak fel, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján annak megtérítését sem kérhették megalapozottan.

[47] A másodfokú bíróság a fenti a pernyertességi-pervesztességi arány alapján osztotta meg az eljárási illetéket a felperes, valamint a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperes között.

[48] A másodfokú eljárásban a pernyertesség-pervesztességi arány szintén 15-85% a felperesre terheesebben. A jogi képviselővel eljáró alperesek azonban perköltséget a másodfokú eljárásban sem számítottak fel, ezért a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján annak megtérítését sem kérhették megalapozottan.

[49] A fellebbezési illeték együttes összege az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján 96.000 forint, amelyet a fellebbezési eljárásban érvényesülő, fenti pernyertességi-pervesztességi arány szerint osztott meg a felperes, valamint a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperes között a Fővárosi Ítéltábla.

Budapest, 2021. október 19.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró